

Je vesmír gigantický počítač?

Tvůrcem koncepce vesmíru jako gigantického počítače je americký fyzik Seth Lloyd z Massachusettského technologického institutu. Na základě znalostí moderní astrofyziky a kybernetiky se pokusil odhadnout, kolik informací může vesmír obsahovat. Lloydův odhad je samozřejmě velmi přibližný, nicméně rozhodně ne nezajímavý. Kdybychom chtěli do posledního detailu simulovat vývoj vesmíru od počátku času, tedy od již zmíněného Velkého třesku, potřebovali bychom podle Seta Lloyda informační médium disponující nejméně kapacitou 10 na 90-tou bitů, s nimiž bychom museli provést řádově 10 na 120-tou operací.

„Většina základních operací, které tvoří vesmír takový, jaký jej pozorujeme, se odehrává na úrovni elementárních částic,“ říká Lloyd. Sami známe z praxe snahu o digitalizaci záznamů, protože tato forma je vhodná pro zpracování na počítači. Od gramodesek, magnetofonů a videí jsme přešli k CD a DVD, kde všechny informace jsou převedeny na posloupnost nul a jedniček. Je pravděpodobné, že tento způsob záznamu informace bude i podstatou všeho ve vesmíru. Základní částice hmoty již nebudou atomy, kvarky či jiné teoretické částice, které lze dokázat pouze nepřímo, ale kvanta energie, nabývající absolutních hodnot 0 nebo 1.

Prakticky všechna duchovní literatura praví, že člověk je částí Boha, což je naprostá pravda. Máme tím na mysli duchovní čili informační podstatu. Z těchto informací nám ovšem vyplývá důležité zjištění. Bůh není statický, ale dynamický prvek. Není tedy neměnný, má schopnost se vyvíjet, a všechny jeho projevy jako jsou vesmír, planety, člověk atd. jsou jeho elementy. Vše co je přírodou vytvořené je dokonale živé tak jako člověk. Ovšem s rozdílnou možností projevení se navenek.

Nyní přejdeme k druhému aspektu vesmíru. Již staré civilizační kultury na naší planetě věděli, že hmota nevypadá tak jak jí svými smysly vnímáme. Chápali že každý hmotný celek je projevem charakteristického druhu energie o velmi vysokých vibracích. Staré civilizace měly pro tento stav velmi přiléhavý název. Tvrdily zcela po právu, že náš svět, který vnímáme jen na oné hmotné úrovni, je Mája, což znamená „klam“.

Rozlišujeme-li u počítače základní složky HW a SW, tedy přístroj a programy, je možné konstatovat, že stejné základní dělení existuje i u každé bytosti – tedy tělo a duše. Obě složky mohou být na sobě nezávislé, avšak pouze spojením obou a dodáním energie vzniká živý jedinec. Počítač pracuje a bytost žije. Všimněme si rovněž, že je snahou programátorů i uživatelů počítačů, aby počítač plnil užitečné úkoly, jinak by jako přístroj neměl smysl. Rovněž tak člověk a všechny bytosti i rostliny plní určité smysluplné úkoly, jinak by příroda neměla smysl. Ve všech případech je základem nějaký program, což je souhrn informací a příkazů. U počítače ho připravuje programátor, u přírody Stvořitel. Žádný program ještě nevznikl sám od sebe a tedy ani vesmír nemohl vzniknout samovolně z ničeho jakýmsi třeskem z hypotetického praatomu, to je pouze vědecká fikce.

Vědci se doposud bláhově domnívají, že takovéto programy pro život jsou obsaženy v genech, kdesi ve spirále DNK je zakódována informace pro vznik organismu a všechny jeho vrozené instinkty a znalosti. Vývoj dle Darwina směřuje od nejjednodušších organismů až po nejsložitějšího - člověka. I když již dokážeme přečíst genom, vůbec nechápeme jeho jazyk a v něm obsaženou informaci. Pouze náhodnými pokusy o změnu genů se snažíme pochopit jejich účel, což je v podstatě stejné, jako když drážděním některých oblastí mozku se snažíme pochopit jeho funkci.

Můžeme se domnívat, že vše ve vesmíru je jen uspořádanou množinou bitů a bajtů, bez ohledu na to, jak výsledné elementy pojmenováváme. Z našeho makroskopického pohledu

však nemůže tyto elementy nikdy pozorovat, stejně jako nemůžeme vidět náš vesmír odněkud zvenčí mimo něj. Základní jednotku nazvěme „kvantum“, bez bližší specifikace, je to něco co buď je nebo není. Ukázali jsme, že každou informaci lze složit pouze s uspořádaných n-tic kvant, pokud jsme předem stanovili způsob kódování, z toho je možné konstatovat, že vše ve vesmíru je vlastně zakódovaná informace. Každý atom je uspořádanou n-ticí základních elementů a způsob uspořádání charakterizuje vlastnosti atomu, tedy druh prvku obsažený v Mendělejevově soustavě. Všimněte si, že neexistují žádné „přechodné“ prvky, ale jen zákonitě uspořádané, lišící se počtem protonů, neutronů a elektronů v přesném počtu. Všechny sloučeniny jsou pak již jen kombinací prvků, opět na základě zákonitého uspořádání, vyplývajícího z vlastností prvků a jejich atomové struktury. Tak jako existují základní prvky a sloučeniny, tak existují i základní informační prvky všeho ve vesmíru. Přesně jak stojí v bibli "Na počátku bylo slovo", lze vyložit jako "Na počátku byla informace". Vůbec nelze vyloučit domněnku, že člověk je pouze naprogramovaným biorobotem s dosud neodhaleným cílem činnosti. Ve většině případů to totiž tak vypadá.

© Jan Pavlík